

BIJNA NIETS GEBEURT TOEVALLIG

TAMAR BOT &
FANNY VAN DE REIJT

BIJNA NIETS
GEBEURT
TOEVALLIG

VERHALEN UIT HILVERSUM

Uitgeverij Podium
Amsterdam

© 2023 Tamar Bot en Fanny van de Reijt
Omslagontwerp Rouwhorst + Van Roon
Auteursfoto © Hilde Harshagen
Redactie Willemijn Lindhout

ISBN 978 94 638 1235 1

www.uitgeverijpodium.nl

It was the best of times, it was the worst of times

CHARLES DICKENS

Inhoud

De bever is terug 13

De bever is niet terug 16

In charge 21

Energydrink 29

Rondje te veel 34

Kleinkunst 36

Pratend gebak 39

Storytelling 41

Esther 43

Ciao bao 46

Honderdjarigen 47

Klap 49

Ik krijg nog geld van je 50

Koffie verkeerd 51

Arie 52

Loafers 52

Amerikaans denken 57

Jamai 58

Brood 58

Reuzenteek 59

Kus 60

Mijn hemel 63

Seat filler 63

Pitbull 65

Theepot 67
Krentenbollen 68
Sharks 68
Grondwaterbalans 70
The ones that got away 71
Hoe kijk jij hiernaar? 72
Energie 74
Bijna niets gebeurt toevallig 77
Kinder-tv 79
Sprinter 82
Sneakers 83
Fluide 83
Peter Buwalda 87
Half Deventer 88
Allerbeste 91
Op de een of andere manier 92
Oortje 95
Jammer 96
Onzichtbaar 97
Als de lichten aangaan 98
De zingende presentator 99
Harde schijf 102
Verbinding 104
Pieter Omtzigt 105
Homo universalis 109
Ontregelend 111
Aura 112
Cocaine 114
Stalking 115
Meidenweekend 118
Beeldbellen 119
Fris 121
Frisser 122

De Plant 124
Holland 126
Humorpolitie 127
Feestelijke stemming 129
Intiem contact 131
Geweldige show 133
Oplappen 134
Kijkrichting 136
Complimentjes 137
Warme groet 140
Chef kerst 141
Lieverd 144
Getongd 145
Zeventig is het nieuwe vijftig 147
Gefeliciteerd 149
Sven Kockelmann 151
Noodklok 152
Voortand 153
Maradona 154
Verzetscafé 156
Lekkere poes 159
Vijfentwintig is het nieuwe veertig 160
Jos 161
Tech-babe 163
Herkend 163
De kracht van literatuur 165
Bar 167
Jody Bernal 168
Kabouter Plop 169
Jammeren 171
Manhattan aan de Maas 172
Feestelijk buffet 178
Urgentie 181

Grachtengordel 181
Portugal 184
Lekker even de ww in 187
Nieuwsuur 190
Mevrouw Streekstra 191
Schouw 192
Detox 194
Lekkere poes-gate 198
Visagie 200
What's poppin' 201
Power couple 202
Sjaaltje 204
Burn-outfabriek 205
Held 207
6 Weken 209
Mooie kans 213
Uitverkoop 215
Kliekje 216

De bever is weer terug 218

Nawoord 221

Toen we bij een dagelijkse talkshow gingen werken, gaven een paar mensen ons het advies om een dagboek bij te houden.

Toen we hen vertelden over dit boek, vroegen ze bezorgd: 'Zijn jullie niet bang om je baan te verliezen?'

Maar over welke baan hadden ze het eigenlijk? We zijn het gewend om elk jaar een paar keer onze baan te verliezen. We hebben geen baan.

Maar wél een dagboek.

De bever is terug^[FANNY]

Ik had een gigantische kater en nul onderwerpen voor de maandagochtendvergadering.

'Ach, jij laat het zitten,' had mijn Duitse vriendin me gisteren overtuigd, terwijl ze mij nog eens bijschonk. 'Jouw werk moet begrijpen, het is goed voor jou om af en toe vrij te zijn.' Zelf werkte ze niet in de media, dus ze had geen idee van wat er voor mij op het spel stond.

Om halfnegen zat ik op de redactie met een kaas-croissant. Ik ging alle sites af: ANP, *The Guardian*, *The New York Times* en ik scande ook de cultuurkaternen van de Nederlandse kranten. Alles wat ik tegenkwam was al afgeschoten. Ik las een interview met Geert Mak, maar hij was al geboekt, hij zou donderdag komen.

Het was inmiddels tien voor negen.

Ten einde raad pakte ik *Trouw*. Een krant waar nooit iets in staat, maar dat kon nu in mijn voordeel werken. Elke branche heeft zijn geheime schatten. Ooit leerde ik van mijn collega Anne-Will dat de geheime schat van de media pagina 13 van *Trouw* is. Mijn oog viel direct op de kop: BEVER IN OPMARS. 'Het gaat goed met de bever', las ik. 'Het dier werd dertig jaar geleden geïntroduceerd in de Biesbosch en is met name de laatste jaren met een flinke opmars bezig. In 2011 waren er nog zo'n 1000 bevers, nu zijn dat er een stuk of 3500.'

Mijn hart begon sneller te kloppen. Dit was het.

'Auke-Florian' noteerde ik. In mijn telefoon zocht ik naar een boswachter die ik ooit had voorbereid toen ik nog bij de commerciële werkte. Een knappe blonde vrouw, die van pr-werk naar de boswachtersindustrie was gewisseld. Ze had daar een stuk of acht interviews over gegeven, waarschijnlijk vanwege de fascinatie van redacteuren voor mensen die wél het lef hebben om zichzelf te laten omscholen. Hoe heette ze ook alweer? Hanne Tersmette noteerde ik.

De redactievergadering was inmiddels begonnen, ik zocht snel nog wat laatste dingen op. Ik had vreselijke nadorst.

Ik vroeg me af of het dat seizoen gewoon mode was of dat we massaal de feminist in ons hoogtij lieten vieren nu we bij een feministisch programma werkten, maar feit was dat we onszelf deze ochtend weer allemaal in tuinbroek hadden gehesen. De producent van het programma klaagde soms tegen de eindredacteur dat we een klikje waren. Iets dat we hevig ontkenden. Ik zag een bever voor me in een tuinbroekje, er ontschoot me een lach.

'Deze laten we even gaan,' zei de eindredacteur op het idee van mijn voorganger. 'Fanny, ik zie dat jij een leuk idee hebt.'

Iedereen keek me verwachtingsvol aan.

'Fanny?'

Er zat niks anders op. Bluffen, opblazen, groots pitchen.

'Jongens, ik heb ontzettend groot nieuws,' zei ik. *'The beaver is back.'*

'Waaaat?' reageerden mijn collega's.

'Ja, het gaat dus ontzettend goed met de bever. Daar staan we misschien niet genoeg bij stil. Maar in

de jaren tachtig was hij bijna uitgestorven.' Ik liet een dramatische pauze vallen. 'Op sterven na dood,' voegde ik eraan toe. 'Wisten jullie dat er inmiddels in Nederland 3500 bevers zijn?'

Mijn collega's veerden op.

'Zou het niet leuk zijn om de bever vanavond te vieren?' Ik koos het woord dat altijd goed valt bij talkshows om zeven uur. 'Om een ODE aan de bever te brengen. Paar schattige beverfilmpjes. Paar leuke boswachters. Opgezette bever op tafel en klaar ben je. Een ouderwetse smultafel.'

'Geweldig, dit zijn de ideeën,' riep de eindredacteur. 'Wie had je in gedachten?'

'Nou, ik ken een ontzettend leuke boswachter.' Ik wist nu dat ik goud in handen had. 'Hanne Tersmette. Ze was ooit pr-vrouw maar heeft zich om laten scholen.'

'Wat geestig,' riep mijn collega die eruitzag als een KLM-stewardess.

'Nu boeken!' De eindredacteur ontplofte bijna.

De stewardess zette haar leesbril op en scande driftig door haar telefoon. Ze ging al jaren mee en had als enige een ingenieus systeem, waarbij ze BN'ers en deskundigen aan de hand van trefwoorden opsloeg. Elke keer als het systeem bleek te werken, was ze zelf opnieuw verrast. 'Ik sprak ooit Mathiska van de Beveren-otterwerkgroep,' zei ze.

'Bellen!' zei de eindredacteur.

Het was inmiddels tien uur, er was geen tijd meer om mijn 'andere ideeën' te pitchen. 'Ik zet ze wel even op de mail,' zei ik opgelucht en ik moest aan mijn Duitse vriendin denken. Het was inderdaad goed om af en toe vrij te zijn.

De bever is niet terug^[TAMAR]

‘We zijn rond!’ hoorde ik vanuit het hok. ‘Radicalisering op de één, de bever op de twee, en de jaren negentig op de drie. Tamar, bel jij Geert Mak even af?’

Godverdomme, dacht ik terwijl ik naar mijn dossier keek. Ik had pagina’s volgepend over de nieuwe serie *In Europa*; Geert Mak zou langskomen vanwege de aflevering over gele hesjes in Frankrijk. Ik had hem aan de telefoon honderduit laten vertellen, want het onderwerp zou zeker doorgaan.

Ik liep het hok in waar de eindredacteur en de presentator zich de hele dag ophielden. ‘Moet dit echt?’ vroeg ik.

De eindredacteur zuchtte. ‘We hebben Bas Heijne op de één, Tamar. We gaan echt niet én Bas Heijne én Geert Mak in één show doen.’

Ik probeerde een comeback te bedenken.

‘Dat snap je zelf ook wel.’

De samensteller, de eindverantwoordelijke voor de uitzending van de dag, kwam binnen. ‘Tamar, pak jij die bevers dan meteen op? Bel Fanny even, die heeft het bedacht. Er staan al allerlei boswachters opgelijnd,’ zei hij, terwijl hij zijn laptop openklapte. ‘Heel leuk dit. Geestig onderwerp.’

De eindredacteur gaf de samensteller een knipoog. ‘*The beaver is back!*’

Ik liep terug naar mijn bureau. Geert Mak opbellen, met de deur in huis vallen en zeggen dat we zijn ingehaald door de actualiteit, de bever niet noemen. ‘Dag Geert, ik ga meteen met de deur in huis vallen, het gaat vanavond niet door. We zijn ingehaald door de actuali-

teit, we willen verder gaan inzoomen op radicalisering naar aanleiding van de aanslag in Nice.'

Omdat Geert Mak heel aardig is, reageerde hij heel aardig. 'Geen probleem Tamara, heel veel succes met jullie uitzending!'

Ik vergaf hem de extra klinker na mijn naam.

Het was even schakelen van de onvrede onder de Franse arbeidersklasse naar de levensstijl van bevers.

'Leuk dat jij dit gaat doen, meis!' zei Fanny aan de telefoon, het was haar mamadag. Ze had het onderwerp op maandag groots gepitcht, maar nu, op het moment suprême, was ze in geen velden of wegen te bekennen. Goed voor elkaar, dacht ik. 'Dus,' zei ze, 'Auke-Florian, die levert sowieso natuurlijk. Mathiska werkt heel veel in gebieden waar bevers zijn. En die Thijmen gaat een opgezette bever meenemen. Succes meis!'

De boswachters en de bioloog hadden er ontzettend veel zin in. 'Het zijn heerlijke beestjes,' zei Mathiska aan de telefoon.

'En wat een geweldig nieuws is het dat ze nu terug zijn?' antwoordde ik met gespeeld enthousiasme.

'Terug zijn? Nou ja, ze zijn al dertig jaar terug, hè.'

'Ze zijn nu toch op steeds meer plekken te zien?' Ik probeerde de vragen zo gesloten mogelijk te stellen.

'Ja, dat wel. Ze verspreiden zich steeds iets meer. Maar ze zijn niet terug.'

Ik legde Mathiska snel uit waar ze kon parkeren en liep weer het hok in.

'The beaver is níét back,' zei ik tegen de samensteller.

'Snap ik, maar we moeten het even groot maken,' zei hij. Hij pakte de mail van Fanny erbij. 'De beaver is terug,

het staat in haar pitch. Komt goed!' Hij wilde duidelijk door. 'Hoe reageerde Geert Mak trouwens?' vroeg hij terwijl ik wegliep.

'Hij snapte het wel.'

'Zie je nou wel,' zei de samensteller. 'Niet zo denken in problemen. Dit gaat heel erg leuk worden!'

Ik monteerde filmpjes van wildcamera's waarmee bevers waren gesignaleerd. Wat een grote knaagdieren. Ik dacht altijd dat bevers een soort cavia's waren, maar ze bleken eerder het formaat te hebben van een middelgrote hond. Ik zette het in de pr, de aankondigingstekst voor de presentator: 'Bijna tweehonderd jaar geleden verdween de bever uit Nederland. Inmiddels zien we het *enorme knaagdier* steeds vaker.'

Ik vermeed koste wat het kost de woorden 'terug' en 'back'.

Als laatste zette ik nog een instart (filmpje) klaar van een bever die allerlei spullen in een huis verplaatste. 'Ik wil dat het gesprek *up* eindigt, lekker vrolijk eruit,' had de eindredacteur gezegd. Zijn wens was mijn bevel.

Een uur voor de uitzending liep ik naar de gastenruimte. De boswachters waren in donkergroen uniform gehuld, er zat aarde onder hun nagels. Toen ik ze zo bij elkaar zag, wist ik weer waarom ik altijd een beetje bang ben voor boswachters.

'Dit is gaaf!' hoorde ik Auke-Florian zeggen. Hij liet een filmpje van een broedende meerkoet zien aan Mathiska en Thijmen.

De presentator liep langs en stelde zich voor, ze was op weg om de promo op te nemen.

'Zullen we het gesprek even doornemen?' vroeg ik.

Toen we bij vraag drie waren — ik zei tegen Auke-Florian dat hij daar moest uitleggen hoe bevers bosbranden kunnen voorkomen — hoorden we uit de regie de opname van de promo komen.

‘Na de Ster, *the beaver is back!*’ zei de presentator.

Drie paar onthutste ogen keken me aan. ‘Hij is níét terúg, dat heb ik vanmiddag toch al tegen je gezegd?’ zei Mathiska verwijtend.

‘Ze zijn dertig jaar geleden al teruggezet’ viel Thijmen haar bij. Hij nam een hap van zijn stampot rode biet met parelhoenfilet. ‘Hij is nu niet terug,’ zei hij met volle mond.

‘Nee, hij is niet terug, hoor,’ herhaalde Mathiska nog eens.

Ik rende naar de regie en trok de deur open. ‘De bever ís niet terug!’ schreeuwde ik tegen de eindredacteur. Ik hoorde zelf ook dat er veel te veel emotie in mijn stem zat. ‘Hij was al lang terug, hij is niet terúg!’ Toen ik me omdraaide, zag ik dat de boswachters me waren gevolgd, ze stonden in de deuropening.

‘Hij is echt niet terug,’ zei Mathiska nu voor de derde keer.

‘Ik weet het — hij verspreidt zich!’ zei ik, terwijl ik doorliep naar de autocue om het te laten aanpassen.

‘Na de Ster, de bever verspréídt zich’ dicteerde ik de autocue-operator.

Verhit zat ik achter mijn stampot rode biet, voor de vegetariërs was de parelhoenfilet vervangen door pompoen met notenolie. Het was al met al een melig prakje.

De opgezette bever stond het hele gesprek in beeld.

Een heerlijke uitpaksmultafeldeluxe hoor mensen, apte de eindredacteur in de groepsapp.

Heerlijk, ik ga verhuizen naar Beverwijk, reageerde een collega.

Humor om te lachen.

'Het was goed, hè?' zei de presentator na afloop – zoals bijna elke avond.

Na de show bracht ik samen met Thijmen de opgezette bever terug naar zijn auto. Het regende. 'Voelt hij niks van,' zei Thijmen.

Thuis liet ik mijn bad vollopen. Een app van Fanny.

Leuke tafel meis! The beaver is back!

Hij is niet terug, hij verspreidt zich, reageerde ik.

*